

ถอดบทเรียนการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา
Lesson Learned from Phang-nga Community College Teachers?
Professional Learning Community

ลักสรดา เวียงคำ^{1*} ธวัชชัย จิตวารินทร์² โกศล ตึกขาว³ สุวิมล แสนเวียงจันทร์⁴
Lapasrada Wiangkham^{1*}, Tawatchai Jitwarin², Kosol Tuekkaow³, Suvimon Sanveingchan⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ถอดบทเรียนการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดบทเรียนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาหลังปฏิบัติการ และเพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาเอกสาร การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็นครู 16 คน (ข้าราชการครู และอาจารย์พิเศษอย่างละ 8 คน) ผู้บริหาร 4 คน (รองผู้อำนวยการ 1 คน กรรมการบริหารงานวิชาการ 2 คน และกรรมการสภาวิทยาลัยชุมชนพังงา 1 คน) รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 20 คน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลได้ว่าการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงามีบทเรียน ดังนี้ บทเรียนแห่งความสำเร็จ ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการ แบบอย่างที่ดี การสื่อสารออนไลน์ และความรู้สึกร่วมกันมีส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ บทเรียนจากความไม่สำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหารไม่ได้มีส่วนร่วม สมาชิกชุมชนบางส่วนให้ความสำคัญกับการดำเนินงานน้อย สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินงาน ความไว้วางใจระหว่างกันของสมาชิกระหว่างกลุ่มน้อย แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสนับสนุนยังไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง ค่าตอบแทนในการสอนและการเบิกจ่ายมีผลต่อขวัญและกำลังใจในการดำเนินงาน ขาดงบประมาณในการจัดทำสื่อการสอน สำหรับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ได้แก่ ส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกที่มีภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาการได้แสดงศักยภาพในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาเพิ่มมากขึ้น กระตุ้นให้สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาทุกคนแบ่งปันตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันผ่านทางช่องทางติดต่อสื่อสารออนไลน์อย่างต่อเนื่อง และสร้างเว็บบอร์ดของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาในเว็บไซต์ของวิทยาลัยชุมชนพังงา เชิญผู้บริหารให้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างจริงจัง จัดให้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัย

¹ ตำแหน่งอาจารย์พิเศษ วิทยาลัยชุมชนพังงา

² ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษและหัวหน้าหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น วิทยาลัยชุมชนพังงา

³ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา วิทยาลัยชุมชนพังงา

⁴ ตำแหน่งหัวหน้างานวิจัยและตำรา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

* corresponding Author: lapasradaa@yahoo.com

ชุมชนพังกาเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัยชุมชนพังกา จัดกิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาครู และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและสนับสนุนการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังกา จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ และจัดให้มีเทคโนโลยีสนับสนุน ในจำนวนที่เพียงพอและทั่วถึง สร้างขวัญและกำลังใจให้สมาชิกด้วยการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูหลากหลายด้านเพิ่มขึ้น และการเบิกจ่ายค่าตอบแทนก็ต้องดำเนินการให้รวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการสะท้อนกลับผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วย

คำสำคัญ : ถอดบทเรียน ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิทยาลัยชุมชนพังกา

Abstract

This research title “Lesson Learned from Phang-nga Community College Teachers’ Professional Learning Community (PNGCC-PLC)” is qualitative research. The objectives of this research were 1) to distill the lesson of PNGCC-PLC 2) to synthesis the operation development of PNGCC-PLC. Researcher made a documentary analysis, focus group discussion and deeply interview from 20 specifically selected informants divided to 16 teachers (government teacher and special instructor 8 persons each), 4 executives (1 deputy director, 2 academic committees and 1 member of Phang-nga Community College council). Researcher analyzed the information by content analysis and synthesis. The results of this research are found that the lesson learned are 1) successful lesson learned: academic leader, good practice, online communication and participated in Professional Learning Community 2) unsuccessful lesson learned: executive did not take part in PNGCC-PLC, some members had less concentrated in operation, less enthusiastic for operation, less trust between group, lack of learning sources and supported technology, teaching compensation and disbursement is effected to morale in operation and lack of instructional media budget. PNGCC-PLC development are support high academic leader members show their skill, promote every member to share good practice of learning management, create PNGCC-PLC webboard, invite the executive to join the operation, set PNGCC-PLC to be annual plan, create the teacher development activities and learning management supported PNGCC-PLC operation, provide enough learning sources and supported technology, create vary honorary awards for members and should be quickly pay compensation, and give students the opportunity to reflect the results of learning development.

Keywords: Lesson Learned, Professional Learning Community, Phang-nga Community College

หลักการและเหตุผล

ศักยภาพทางวิชาการ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของวิทยาลัยชุมชน ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของครู (Galbraith, M.W. & Shedd, E., 1990) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Birmingham, K. & Haunty, S. (2013) รวมทั้ง Mesa, V. (2012) ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมจากหลายงานวิจัยซึ่งต่างก็ระบุไว้ว่า คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนขึ้นอยู่กับคุณภาพครูโดยตรง ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนการสอน และเป็นผู้ชี้แนะผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม รวมทั้งยังต้องประสานกับฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้จัดหาเอกสาร สื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องไว้ให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ดังนั้นวิทยาลัยชุมชนจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาคุณภาพครู (Saxon, P.D. & Slate, R.J., 2013)

แต่จากการดำเนินงานวิทยาลัยชุมชนที่ผ่านมา พบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาคุณภาพครูวิทยาลัยชุมชน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็นหลัก คือ (1) ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพบว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ โดยส่วนใหญ่ใช้การสอนแบบบรรยายในทุกเนื้อหา (มะลิวรรณ โคตรศรี, 2552; ชมภู ไชยวงษ์, วสันต์ บุญล้ำ และยุวารี คล่องดี, 2552) ครูขาดความรู้และทักษะในการจัดทำแผนการสอน ขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนผู้ใหญ่ (สุพจน์ ตันติศิริวิทย์, 2545) ขาดทักษะการสอนในระดับอุดมศึกษา ขาดทักษะการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2554) และ (2) ความสามารถทางการวิจัย โดยจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2554) พบว่า ครูวิทยาลัยชุมชนยังขาดความรู้ความสามารถ และทักษะทางการวิจัย

โดยจากการศึกษาผลที่สืบเนื่องมาจากปัญหาคุณภาพครูวิทยาลัยชุมชน พบว่า การที่ครูไม่มี

ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และขาดเทคนิคการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยชุมชน (ชมภู ไชยวงษ์, วสันต์ บุญล้ำ และยุวารี คล่องดี, 2552; มะลิวรรณ โคตรศรี, 2552) อีกทั้งยังพบว่า นักศึกษาศาขาศึกษาปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนเพียงระดับปานกลางเท่านั้น (รัชนิพร สายแวว, 2549) ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อมาตรฐานด้านคุณลักษณะผู้เรียนของวิทยาลัยชุมชน ในตัวบ่งชี้เรื่องความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเรียนที่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (กาญจนา โตรุ่ง, 2549) สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำราญ หอมทรัพย์ (2549) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนยังไม่มีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลให้คุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงานในท้องถิ่นและสังคมมากนัก

อย่างไรก็ตาม การเสริมสร้างศักยภาพครูวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทยมีโอกาสเป็นไปได้สูง เพราะวิทยาลัยชุมชนมีปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาครูหลายประการ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของกาญจนา โตรุ่ง (2549) ที่ระบุเอาไว้ว่า มาตรฐานด้านความรู้ความสามารถของครูวิทยาลัยชุมชนอยู่ในระดับดี อีกทั้งจากการศึกษาของสุชาติ ใจภักดี (2549) พบว่า ครูวิทยาลัยชุมชนมีพฤติกรรมที่แสดงออกต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับสูง ทั้งการใฝ่ศึกษาเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม รวมทั้งธวัชชัย จิตวารินทร์ (2556) พบว่า ข้าราชการครูวิทยาลัยชุมชนในเขตภาคใต้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูง และจากการศึกษาของธรรมา ปาละนันท์ , จารุวรรณ สกฤต และสุชาดา สุธรรมรักษ์ (2555) ก็พบว่า บุคลากรสังกัดวิทยาลัยชุมชนมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงด้วย นอกจากนี้ วิทยาลัยชุมชนยังส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะ โดยส่งเสริมให้แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ทั้งการศึกษาต่อ การเข้ารับการอบรม สัมมนา ประชุม หรือศึกษาดูงานที่

สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัยชุมชนในระดับสูง อีกด้วย (สุพิชชา สอนสวัสดิ์, 2553) ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้ต่างก็เอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพครูวิทยาลัยชุมชนทั้งสิ้น

จากผลการศึกษาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (มปป.), ทัศนคติ สิ่งหาค่า (2551), กาญจนนา โตรุ่ง (2549) และปานดี คงสมบัติ (2551) พบว่าวิทยาลัยชุมชนควรทำการพัฒนาครูด้วยการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูวิทยาลัยชุมชนที่ทำการสอนในรายวิชาเดียวกันได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันทั้งทางด้านความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยจากการสังเคราะห์ผลการดำเนินงาน “โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเครือข่ายการเรียนรู้ของครูและบุคลากรการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน” พบว่า การดำเนินงานเครือข่ายทำให้ครูสามารถพัฒนาตนเองด้านทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากขึ้น โดยได้เสนอแนะให้ใช้การจัดการความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพครูทั้งภายในโรงเรียน และระหว่างโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพครูในที่สุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554) สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ที่กำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้สอนในระดับอุดมศึกษาเอาไว้ว่า “จัดให้มีกระบวนการ Mentoring โดยผู้มีความรู้และประสบการณ์ เน้นการพัฒนาจากการทำงานจริง กับภาคการผลิต ภาคสังคม โดยร่วมมือกับหน่วยงานวิจัย ภาคการผลิต สมาคมวิชาการวิชาชีพ และภาคประชาสังคม” (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) โดยจากการสอบถามความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูพบว่า ครูต่างก็ระบุว่า ต้องการใช้วิธีการจัดการความรู้ในการพัฒนาครู และทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันในกลุ่มครูอย่างต่อเนื่อง (สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, 2550) รวมทั้งจากรายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการศึกษา

ไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 ก็ระบุว่าครูในศตวรรษที่ 21 ควรมีการรวมตัวกันของครูประจำการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานที่ครูด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) จากการค้นคว้าดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า แนวโน้มการพัฒนาครูในปัจจุบันจะเป็นการพัฒนาโดยการเรียนรู้ร่วมกันของครูเป็นเครือข่าย เพื่อทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ระหว่างกัน โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ

ทั้งนี้ เนื่องมาจากการเรียนรู้แบบปัจเจก หรือ การฝึกอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้ หากจะรอให้ครูมีประสบการณ์จากการสอนจริง หรือได้รับการฝึกอบรมมากพอ ก็จะต้องใช้ระยะเวลานานมาก อีกทั้งความรู้เดิมก็ล้าสมัยไปอย่างรวดเร็ว ความรู้ใหม่ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทบทวี รวมทั้งทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้อยู่ไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภายใต้วิถีชีวิต และความต้องการของคนรุ่นใหม่ (เข็มทอง ศิริแสงเลิศ, 2556) ความรู้สำหรับแก้ปัญหาของวันพรุ่งนี้อาจไม่ใช่ความรู้ที่เราใฝ่ฝัน ทำให้ครูไม่อาจตามความรู้ทุกด้านได้ทัน ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์การทำงานจากการทำงานคนเดียว ไปเป็นการทำงาน และเรียนรู้ร่วมกันจากประสบการณ์ของครูด้วยกันเป็นกลุ่มเป็นเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ได้รับความรู้มากกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Siemens, G., 2005) และยังมีประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาครู นั่นก็คือ การพัฒนาครูควรดำเนินการอย่างใกล้ชิดกับวัตรปฏิบัติในชั้นเรียนของครู เพื่อไม่ให้เป็นการพรากครูออกจากผู้เรียนดังเช่นการพัฒนาครูด้วยการอบรม (ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล และณัฐวุฒิ สุวรรณทิพย์, 2552)

โดยแนวทางที่ควรใช้ในการพัฒนาครูดังที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นสอดคล้องกับแนวทางของ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” หรือ “Professional Learning Community” ซึ่งก็คือ กลุ่มความร่วมมือใน

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกัน ทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชา ด้านประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะและเพิ่มประสิทธิภาพครูให้เป็นครูมืออาชีพ (Southwest Educational Development Laboratory, 1997)

ทั้งนี้ วิทยาลัยชุมชนพังงาเป็นวิทยาลัยชุมชนแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้ดำเนินการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ภายใต้โครงการพัฒนาครูผู้สอนหลักสูตรอนุปริญญา เนื่องจากครูของวิทยาลัยชุมชนพังงาต่างก็ตระหนักว่า การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นแนวทางที่มีแนวโน้มสูงว่า จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพครูวิทยาลัยชุมชนให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้

หลังจากการดำเนินงานได้ในระยะหนึ่ง จึงได้ทำการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลการปฏิบัติงานโครงการ ด้วยการให้ข้อมูลสะท้อนกลับโดยเร็ว ด้วยการอภิปรายร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบแนวทางที่จะปฏิบัติงานให้ดีขึ้นเพื่อที่จะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการดำเนินงานระยะต่อไป (ศุภวัณีย์ พลายน้อย, 2553) โดยแนวคิดของการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ คือ เชื่อว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ฝังลึกที่เกิดจากการปฏิบัติงานจริง และการฝึกฝน โดยหากใช้กระบวนการกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ สะท้อน และทบทวนการปฏิบัติที่ผ่านมาทั้งการปฏิบัติที่สำเร็จหรือล้มเหลวด้วยบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ และการยอมรับซึ่งกันและกัน ก็จะสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้าร่วมกระบวนการถอดบทเรียน และสามารถปรับวิธีคิด รวมถึงวิธีการปฏิบัติงานของกลุ่มให้ดีขึ้นได้ (อุทัยทิพย์ เจียวิวรรธน์กุล, 2553) ผู้วิจัยจึงทำการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการเนื่องจากต้องการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาในระยะต่อไปให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อถอดบทเรียนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาหลังปฏิบัติการ
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษเอกสาร การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้วิจัยใช้แนวคำถามแบบปลายเปิดในการสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถพูดคุยเรื่องต่างๆ ได้อย่างอิสระ เนื่องจากคำถามมีความยืดหยุ่นสูง ในการวิจัยนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ผู้วิจัยทำการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง โดยผู้ให้ข้อมูลจะต้องสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ด้วย ผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็นครู 16 คน (ข้าราชการครู และอาจารย์พิเศษอย่างละ 8 คน) ผู้บริหาร 4 คน (รองผู้อำนวยการ 1 คน กรรมการบริหารงานวิชาการ 2 คน และกรรมการสภาวิทยาลัยชุมชน 1 คน) รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 20 คน

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการการดำเนินงานและผลการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ขั้นตอนที่ 2 สนทนากลุ่มเกี่ยวกับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในวิทยาลัยชุมชนพังงา ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์เชิงลึกถึงการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ขั้นตอนที่ 4 ถอดบทเรียนและหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา โดยยึดกระบวนการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการตามที่ ศุภวัณีย์ พลายน้อย (2553) ได้ระบุไว้ ดังนี้

- 1) สิ่งที่ต้องทำ
 - รวบรวมความรู้ในการปฏิบัติงาน ช่วงสั้นๆ
 - สะท้อนกลับในช่วงเวลาสั้นๆ
 - ทบทวนกิจกรรมเป็นช่วงๆ
- 2) บุคคลที่ร่วมถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ
 - ทีมทำงานซึ่งได้แก่ สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงา
 - ผู้อำนวยการ
- 3) เวลาที่ควรทำการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ
 - ทำการถอดบทเรียนทันทีหลังจากการดำเนินงานสิ้นสุด เนื่องจากสามารถจดจำรายละเอียดการดำเนินงานได้ดี
- 4) เหตุผลที่ทำการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ
 - สร้างความไว้วางใจในกลุ่ม
 - สร้างความตระหนักในการเรียนรู้
- 5) วิธีการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ

ตั้งคำถามหลัก 4 ข้อ ดังนี้

 - 5.1) สิ่งที่คุณคาดหวังไว้เป็นอย่างไร
 - 5.2) สิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นอย่างไร
 - 5.3) ทำไมสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจึงแตกต่างจากสิ่งที่คาดหวังไว้
 - 5.4) ได้เรียนรู้อะไร จะทำอะไรต่อไปในอนาคต จะดำรงจุดแข็งและปรับจุดอ่อนอย่างไร

การสรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการถอดบทเรียนดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงา

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล ได้ว่าการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงามีบทเรียน ดังนี้

1. บทเรียนแห่งความสำเร็จ
 - *ภาวะผู้นำทางวิชาการ* การ

ดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ทั้งทางวิชาการและทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควบคู่กันไป ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงต้องการสมาชิกที่มีคุณลักษณะเด่นทั้ง 2 ด้านนี้ เพื่อจะได้แบ่งปันและคอยช่วยเหลือสมาชิกอื่นในชุมชนให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

- *แบบอย่างที่ดี* ช่วยทำให้สมาชิกได้เห็นตัวอย่างที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพหลากหลายวิธี ซึ่งช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับสมาชิกได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสมาชิกยังสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้ด้วย

- *การสื่อสารออนไลน์* ช่องทางการติดต่อสื่อสารหลักของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงา ได้แก่ Facebook และ Line กลุ่ม ซึ่งถือเป็นช่องทางที่สมาชิกเกือบทุกคนสะดวกในการใช้งาน ทั้งยังสามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลาในทุกสถานที่หากมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต สมาชิกจึงสามารถแบ่งปัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสอบถามสิ่งที่สงสัยได้ทันที ทำให้สมาชิกได้รับข้อมูลข่าวสารระหว่างกันได้ทั่วถึงในระยะเวลาอันสั้น รวมทั้งสมาชิกมีโอกาสดำเนินการข้อมูลที่หลากหลายจากการแบ่งปันของสมาชิกคนอื่นๆ

- *ความรู้สึกร่วมกัน* ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สมาชิกทุกคนต่างก็รู้สึกมีส่วนร่วมและรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน จึงทำให้ผลการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เกือบทั้งหมด

2. บทเรียนจากความไม่สำเร็จ

- *ผู้บริหารไม่ได้มีส่วนร่วม* ในช่วงที่เริ่มดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุ

วิทยาลัยชุมชนพิจิตรนั้น ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนพิจิตรต้องไปปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันวิทยาลัยชุมชน ทำให้ไม่ได้เข้าร่วมดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เนื่องด้วยความจำเป็นจากภาระหน้าที่ จึงขาดแรงผลักดันและสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งอาจมีส่วนทำให้สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่ค่อยกระตือรือร้นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เท่าที่ควร

- สมาชิกชุมชนบางส่วนให้ความสำคัญกับการดำเนินงานน้อย จึงต้องผลักดันการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตรให้อยู่ในแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร เนื่องจากจะทำให้บุคลากรและเจ้าหน้าที่รับรู้โดยทั่วถึงกัน และยึดถือที่จะต้องรับผิดชอบการดำเนินงานร่วมกัน รวมทั้งจะทำให้สามารถจัดสรรทรัพยากร ทั้งงบประมาณ บุคลากร เวลา และสถานที่ให้กับการดำเนินงานเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลที่ตั้งเป้าหมายไว้ด้วย

- สมาชิกขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินงาน ต้องสร้างความตื่นตัว และสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิกอย่างต่อเนื่อง จะต้องประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน และจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อสร้างการรับรู้ และความตระหนักให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ รวมทั้งควรมีการต่อยอดการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จแล้วให้ไปสู่เป้าหมายที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกในชุมชนตื่นตัวในการดำเนินการ

- ความไว้วางใจระหว่างกันของสมาชิกระหว่างกลุ่มย่อย ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตรมีลักษณะเป็นกลุ่มย่อยๆ หลายกลุ่มรวมตัวกัน โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มย่อยก็จะมี ความไว้วางใจกันสูง แต่เมื่อพิจารณาความไว้วางใจระหว่างกลุ่มย่อยจะพบว่า ยังมี ความไว้วางใจระหว่างกันน้อย จึงทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มย่อยมักไม่เกิดขึ้นนัก ดังนั้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จึงอยู่

ในขอบเขตที่จำกัด ทำให้ความรู้ที่ได้รับก็จะจำกัดไปตามความรู้ความสามารถและความชำนาญของสมาชิกในกลุ่มย่อยเท่านั้น

- แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสนับสนุนยังไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง ต้องจัดให้มีแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสนับสนุนอย่างเพียงพอและทั่วถึงในทุกสถานที่จัดการศึกษา การเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และสื่อออนไลน์มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการค้นคว้าหาข้อมูลของสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

- ค่าตอบแทนในการสอนและการเบิกจ่ายมีผลต่อขวัญและกำลังใจในการดำเนินงาน ในปัจจุบัน ข้าราชการครูที่ต้องสอนในวันเสาร์และอาทิตย์ได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่าอาจารย์พิเศษ อีกทั้งยังไม่สามารถเบิกได้ตามจำนวนที่สอนจริง และหากข้าราชการครูและอาจารย์พิเศษต้องไปสอนยังสถานที่จัดการศึกษาต่างๆ ที่ไกลจากที่อยู่ ก็ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางเอง นอกจากนี้ การเบิกจ่ายค่าตอบแทนทั้งของข้าราชการครูและอาจารย์พิเศษที่เป็นไปอย่างล่าช้า ทุกประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการดำเนินงาน

- ขาดงบประมาณในการจัดทำสื่อการสอน อาจารย์พิเศษที่ต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต้องออกค่าใช้จ่ายในการจัดทำสื่อการสอน อุปกรณ์ประกอบการสอน และเอกสารต่างๆ เอง จึงทำให้ขาดความกระตือรือร้นไป

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตร

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานเพื่อหาแนวทางที่จะใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตรพบว่า มีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตร ดังนี้

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกที่มีภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาการได้แสดงศักยภาพในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพิจิตรเพิ่มมากขึ้น

2. กระตุ้นให้สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาทุกคนแบ่งปันตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันผ่านทางช่องทางติดต่อสื่อสารออนไลน์อย่างต่อเนื่อง

3. สร้างเว็บไซต์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาในเว็บไซต์ของวิทยาลัยชุมชนพังงา เพื่อเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสาร และเป็นพื้นที่เก็บรวบรวมความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชน ซึ่งจะช่วยให้ค้นหาได้สะดวก

4. เชิญผู้บริหารให้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างจริงจัง โดยการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และชมเชยการดำเนินงานในเรื่องที่เป็นไปด้วยดี หรือประสบความสำเร็จ เพื่อช่วยกระตุ้นความตื่นตัวของสมาชิก

5. จัดให้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัยชุมชนพังงา เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดงบประมาณในการดำเนินงาน และบุคลากรที่รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานด้านต่างๆ

6. ต้องจัดกิจกรรม หรือโครงการในการพัฒนาครู และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง และสนับสนุนการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาให้สามารถดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่สมาชิกตั้งไว้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยสร้างความตื่นตัว และสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อสมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างถ่องแท้ก็จะช่วยทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจระหว่างกันด้วย

7. จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุดที่มีเอกสาร หนังสือ และสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และจัดให้มีเทคโนโลยีสนับสนุน เช่น คอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ในจำนวนที่เพียงพอและทั่วถึง หรือจัดให้มีอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย รวมทั้ง Username และ

Password ให้กับสมาชิกชุมชนอย่างทั่วถึงในทุกสถานที่จัดการศึกษา เพื่อให้สามารถค้นคว้าหาข้อมูลได้สะดวก อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลายตามไปด้วย

8. สร้างขวัญและกำลังใจให้สมาชิกด้วยการจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูหลากหลายด้านเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มเติมให้กับผู้ที่แบ่งปันความรู้ หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หรือเสียสละเพื่อการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา ฯลฯ เพื่อให้สมาชิกรู้สึกว่าคุณค่าต่อการดำเนินงานอย่างใดก็ตามการเบิกจ่ายค่าตอบแทนก็ต้องดำเนินการให้รวดเร็วมากขึ้นด้วย

9. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา เพื่อสะท้อนกลับผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนได้รับทราบความคิดเห็นจากผู้เรียนโดยตรง และสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ด้านหลัก ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลักดันการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงาให้อยู่ในแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัยชุมชนพังงา เพื่อให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานและจะได้ยึดถือไปปฏิบัติโดยทั่วกัน

2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- ต้องจัดให้มีเวลาและสถานที่สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูวิทยาลัยชุมชนพังงาโดยเฉพาะ

- ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการดำเนินงานโดย
เข้าร่วมการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดในทุกขั้นตอนและ
ต้องปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
อย่างต่อเนื่องด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัยชุมชนพังงา
ระยะต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2) ควรศึกษาหาแนวทางในการสร้างความ
ไว้วางใจระหว่างกลุ่มย่อย ซึ่งจะเอื้อให้เกิดการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างทั่วถึงทั้งองค์กร

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.
อุทัยทิพย์ เจ็ญวิวรรธน์กุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พ่วงสม
จิตร อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุมาร และ ดร.ปารดา
ศราธพันธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อเสนอแนะที่
มีประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ
สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครุวิทยาลัย
ชุมชนพังงาทุกท่านที่ร่วมกันดำเนินงานมา

เอกสารอ้างอิง

กัญญาภัค สิงห์คำ. (2551). *การประเมินผลผู้สำเร็จ
การศึกษา ระดับอนุปริญญาวิทยาลัยชุมชน
มุกดาหาร ปีการศึกษา 2547-2549.*
การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต
(การวัดผลการศึกษา). มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม; มหาสารคาม.
กาญจนา โตรุ่ง. (2549). *การพัฒนาตัวบ่งชี้และ
การศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของ
วิทยาลัย ชุมชน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหา
บัณฑิต (วิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย; กรุงเทพฯ.*

เข็มทอง ศิริแสงเลิศ. (2556). หน่วยที่ 13 เครือข่ายการ
เรียนรู้. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนา
ระบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 11-15.*

(หน้า 13-1 - 13-80). สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์;

ชมภู ไชยวงษ์ , วสันต์ บุญล้ำ และยุวารี คล่องดี.

(2552). *การศึกษาสภาพปัญหาการออก
กลางคั้นของนักศึกษาระดับอนุปริญญา
ปีการศึกษา 2551. วิทยาลัยชุมชนยโสธร.*

ฐากร ปาละนันท์, จารุวรรณ สกุลคู่ และสุชาดา
สุธรรมรักษ์. (2555). *แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของบุคลากรสังกัดวิทยาลัยชุมชน.
วารสารวิจัย มสค. 8(2). 13-20.*

ธวัชชัย จิตวารินทร์. (2556). *การศึกษาแรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการครูวิทยาลัยชุมชน
ในเขตภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์; นนทบุรี.*

ประโยชน์ คุณต์กาญจนากุล และณัฐฉา สุวรรณทิพย์.
(2552). *ปฏิรูปการผลิตและพัฒนาครูสู่ปฏิรูป
การศึกษาในทศวรรษที่ 2. สืบค้นเมื่อ 11
ตุลาคม 2552. จาก ,*

[http://www.sahavicha.com/?
name=article&file=readarticle&file
=readarticle&id=1154](http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&file=readarticle&id=1154)

ปานดี คงสมบัติ. (2551). *การพัฒนารูปแบบการเรียน
การสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
ชุมชนระนอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสุราษฎร์ธานี; สุราษฎร์ธานี.*

มะลิวรรณ โคตรศรี. (2552). *การศึกษาสภาพปัญหา
การออกกลางคั้นของนักศึกษาระดับ
อนุปริญญา ปีการศึกษา 2551.
วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์.*

รัชนิพร สายแวง. (2549). *ความคิดเห็นของนักศึกษา
เกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏจริงและความคาดหวังใน
การจัดโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยของ*

- วิทยาลัยชุมชน. ปริญญาโทบริหารการศึกษา
มหาบัณฑิต (การศึกษาระดับบัณฑิต)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; กรุงเทพฯ.
สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการ
ศึกษา. (2550). *การวิจัย การทดลองตัวแบบ
การพัฒนาครูแบบอิงพื้นที่เป็นฐานและ
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การ
พัฒนาครู*. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราช
กิจจานุเบกษา.
- สุชาติ ใจภักดี. (2549). *รูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้
ของวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย.*
วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การ
บริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร;
พิษณุโลก.
- สุพจน์ ตันติศิริวิทย์. (2545). *การติดตามการดำเนินงาน
การจัดหลักสูตรวิทยาลัยชุมชนระดับ
อนุปริญญา พุทธศักราช 2545.*
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศ
การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร) จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย; กรุงเทพฯ.
- สุพิชชา สอนสวัสดิ์. (2553). *การเสริมสร้างพลังอำนาจ
โดยผ่านทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของ
บุคลากรวิทยาลัยชุมชน สังกัดสำนัก
บริหารงานวิทยาลัยชุมชนต่อประสิทธิภาพ
การปฏิบัติงาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษ
มหาบัณฑิต (การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์). มหาวิทยาลัยทักษิณ; สงขลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *กรอบ
แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2551-2565)*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา. (2554). *ตัวบ่งชี้ 14 การพัฒนา
คณาจารย์ (สมศ.)*. สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม
2556. จาก,
<http://mis.science.cmu.ac.th/public/thai/qa/qa2554/ong2/SCE-14.pdf>
- _____ . (มปป.). *บทสรุปผู้บริหาร สมศ. การศึกษา
อุดมศึกษา รอบการประเมิน 2549-2553.*
สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2556. จาก,
<http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/Report/university.php?SystemModuleKey=product&inputSchoolName=&inputRound=2&groupid=1&inputGroup=0&inputAssess=0&inputMinistryID=10&inputProvinceID=&inputArrange=0>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). *รายงาน
การสังเคราะห์ ผลการวิจัยในโครงการวิจัย
และพัฒนานวัตกรรมเครือข่ายการเรียนรู้ของ
ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนา
คุณภาพผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริก
หวานกราฟฟิค จำกัด.
- _____ . (2557). *แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทย
กับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21.*
กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำราญ หอมทรัพย์. (2549). *สภาพและปัญหาการ
จัดการเรียนการสอนและงานวิชาการ ใน
วิทยาลัยชุมชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.*
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(อุตสาหกรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร;
พิษณุโลก
- ศุภวัลย์ ปลายน้อย. (2553). *นวัตวิถีวิทยาการถอด
บทเรียนและการสังเคราะห์ความรู้*. พิมพ์ครั้งที่
4. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.
- อุทัยทิพย์ เจ็ญวิวรรธน์กุล. (2553). *การวิจัยเชิง
ปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม: แนวคิด หลักการ
และบทเรียน*. กรุงเทพฯ:บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง
จำกัด.
- Birmingham, K. & Haunty, S.. (2013). Teaching
Community College Mathematics:
Unlocking the Variables. *The
Research Group - Policy and Practice*

- Series*. University of Florida Institute of Higher Education. August 1, 2013.
From: <http://futures.education.ufl.edu/Teaching%20Community%20College%20Mathematics.pdf>.
- Galbraith, M.W. & Shedd, P.E.. (1990). Building skills and proficiencies of the community college instructor of adult learners. *Community College Review*, 18(2): 6-14.
- Mesa, V.. (2012). Achievement Goal Orientations of Community College Mathematics Students and the Misalignment of Instructor Perceptions. *Community College Review*, 40(1): 46-74.
- Saxon, P.D. & Slate, R.J.. (2013). Developmental Education Students in Texas Community Colleges: Changes Over Time. *The Community College Enterprise*. Spring 2013: 34-44.
- Siemens, G. (2005). "Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age". *Elearnspace: Everything Elearning*. September 23, 2012. From: <http://www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm>
- Southwest Educational Development Laboratory. (1997). Professional Learning Communities: What Are They and Why Are They Important?. *Issues About Change*. 6(1): 1-4.
- Southwest Educational Development Laboratory. (1997). Professional Learning Communities: What Are They and Why Are They Important?. *Issues About Change*. 6(1): 1-4.